

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **I., CSc.**, nar. X., bytom N., X. Bratislava, proti žalovanému v 1/ rade: **B., spol. s r. o.**, so sídlom M., X. Nitra, IČO: X., žalovanému v 2/ rade: **I.**, bytom T., X. Nitra, žalovanému v 3/ rade: **L.**, bytom T., X. Nitra, všetci traja zastúpení: A., s. r. o., so sídlom L., X. Bratislava, IČO: X., **o vydanie vlastníctva na dovolanie žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 15Cob/146/2014-175, 4113214986 zo dňa 31. októbra 2014, jednomyselne, takto**

r o z h o d o l :

- I.** Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu **o d m i e t a .**
- II.** Žalovaným trovy dovolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nitra uznesením č. k. 32Cb/40/2013-158 zo dňa 16. júla 2014 rozhodol tak, že zastavil konania a uložil žalobcovi povinnosť nahradiť žalovaným spoločne, nerozdielne trovy konania v sume 1 516,72 eur a zároveň rozhodol o vrátení súdneho poplatku v sume 192,30 eur.

O odvolaní žalobcu voči uzneseniu Okresného súdu v Nitre č. k. 32Cb/40/2013-158 zo dňa 16. júla 2014, ako odvolací súd, rozhodol Krajský súd v Nitre uznesením č. k. 15Cob/146/2014-175, 4113214986 zo dňa 31. októbra 2014 tak, že uznesenie Okresného súdu v Nitre č. k. 32Cb/40/2013-158 zo dňa 16. júla 2014 potvrdil.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že okresný súd správne rozhodol, keď na základe späťvzatia žaloby konanie zastavil (§ 96 ods. 1 a 3 O. s. p.) a o trovách konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 O. s. p.

Správne konštatoval, že išlo o zavinenie žalobcu, keďže sa jedná o zastavenie konania zo strany žalobcu a čo sa týka náhrady trov uviedol, že súd rozhodol o náhrade trov odvolacieho konania v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z. z.

Proti tomuto uzneseniu s vyznačenou právoplatnosťou dňa 17. decembra 2014 dovolanie podal žalobca, podaním doručeným súdu 15. januára 2015, spolu s návrhom na odklad vykonateľnosti rozhodnutia. Prípustnosť dovolania označil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. a § 237 písm. g/ O. s. p. V rozsiahlom odôvodnení dovolania napadnuté uznesenie označil ako nepreskúmateľné, nedostatočne odôvodnené, ktoré sa nevyporiadalo s uplatnenými dôvodmi odvolania. S poukazom na judikatúru Európskeho súdneho dvora, Nález Ústavného súdu I. ÚS 226/03 uviedol, že ide podľa neho o porušenie práva na spravodlivý súdny proces. Namietal, že nadriadený súd sa nezaoberal s otázkou, či sudca je vylúčený alebo nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania vecí. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia dovolateľ označil aj postupom súdu, ktorý na jednej strane vrátil žalobcovi súdny poplatok pri späťvzátí pred prvým pojednávaním a na druhej strane priznáva odporcovi trov konania. Poukázal na jeho námietku sudkyne JUDr. F. a preto nepovažuje za dôvodné, že sa vôbec pripravovala na pojednávanie, keď vedela o jej námietnutí. Za nesprávny postup dovolateľ označil, že súdy hodnotu prejednávanej veci určili ako hodnotu obchodného podielu dovolateľa, nakoľko súd mal povinnosť aplikovať ustanovenie § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách advokátov za poskytovanie právnych služieb, teda že v predmetnej veci nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch alebo ju je možné zistiť len s nepomernými ťažkosťami. Výšku trov konania namietal aj v tom zmysle, že mu nie je známe, prečo právny zástupca sa dostavil na domnelé pojednávanie autom. Podľa dovolateľa v žiadnom prípade nešlo o účelne vynaložené trov konania.

Navrhol napadnuté uznesenie zrušiť, ako aj uznesenie Okresného súdu v Nitre č. k. 22C/132/2005-135 zo dňa 16. júla 2014 a vec vrátiť na nové konanie s tým, že žalovaní sú spoločne a nerozdielne povinní uhradiť k rukám právneho zástupcu žalobcu trov odvolacieho konania vo výške 175 eur.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (§ 10a ods. 1 O. s. p.) prejednal dovolanie žalobcu podľa ustanovenia § 242 ods. 1 O. s. p. ako podané v zákonnej lehote a spĺňajúce náležitosti dané ustanovením § 241 O. s. p.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 O. s. p.).

S poukazom na ustanovenie § 239 O. s. p. dovolanie je tiež prípustné proti uzneseniu odvolacieho súdu v prípadoch týmto ustanovením stanovených. V danom prípade dovolateľ podal dovolanie voči právoplatnému uzneseniu odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil prvostupňové uznesenie, ktorým súd prvého stupňa na základe späťvzatia návrhu žalobcom konanie zastavil a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Ide o dovolanie proti uzneseniu v časti náhrady trov konania, proti ktorému s odkazom na ustanovenie § 239 ods. 3 O. s. p. dovolanie prípustné nie je.

Dovolateľ prípustnosť dovolania označil ustanovením § 237 písm. f/ O. s. p. a § 237 písm. g/ O. s. p.

Podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom. V danej veci žalobca zobral návrh na začatie konania späť a zo žiadneho dôkazu nie je zrejmé akým spôsobom bola žalobcovi odňatá možnosť konať. Prvostupňový súd ako aj odvolací súd rozhodnutie o trovách konania odôvodnili v súlade s právnym predpisom. Tvrdenie dovolateľa, že ide o rozhodnutie v tejto časti nejasné, nezrozumiteľné a arbitrárne je účelové a nezakladá sa na žiadnej skutočnosti. Účelom tohto tvrdenia je iba odôvodnenie prípustnosti dovolania s poukazom na ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O. s. p., avšak nezaložené na žiadnom konkrétnom dôvode. Námietku ohľadne neúčelne vynaložených trov konania odvolací súd označil taktiež za bezpredmetnú, ako aj pre posúdenie odňatia možnosti konať za bezpredmetnú.

Čo sa týka žalobcom označenej prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. g/ O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ň 10 ods. 1 O. s. p.) dospel k záveru, že vo veci konal ngevylúčený sudca, ktorý z prejednávania a rozhodovania veci vylúčený nebol.

Právnym posúdením veci sa nezakladá procesná vada konania v zmysle ustanovenia § 237. Nesprávne právne posúdenie veci je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť iba procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.), ale

samo o sebe nesprávne právne posúdenie veci, súdmi nižších stupňov, prípustnosť dovolania nezakladá.

Vzhľadom na to, že v dovolacom konaní sa nepotvrdila existencia procesných väd konania tvrdených žalobcom uvedených v ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p., nevyšli najavo ani iné procesné vady konania vymenované v § 237 O. s. p. a prípustnosť dovolania nevyplýva ani z ustanovenia § 239 ods. 3 O. s. p. Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcu odmietol podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s ustanovením § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému dovolanie prípustné nie je. V dovolaní úspešným žalovaným trovy nevznikli a preto im dovolací súd žiadne trovy v dovolacom konaní nepriznal.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný žiadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 30. septembra 2015

JUDr. Jana Zemaníková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: K.